

"תודה לה' על טראמפ": בכל אופן הוא הוכיח אומץ אסטרטגי

written by דוד מ' וינברג | 26.03.2026

הפרשנים המקצועיים, האנטי-טראמפיסטים ומנבאי האפוקליפסה, יוצאים במלוא כוחם ומזהירים כי נשיא ארה"ב עומד לעשות מעשה אובמה ולברוח מהזירה בטרם עת. הם מזהירים כי כבר בימים הקרובים הוא עומד לחתום על הסכם רך עם איראן, הרבה לפני שהושגו במלואן המטרות המוצהרות של המלחמה הנוכחית.

לטענתם, זו הפעם השלישית בתוך שנה שהנשיא טראמפ עומד לסיים את המאמץ הצבאי מוקדם מדי. הוא ייתלה בצעדים קטנים מצד איראן ^[1] כמו הצעה לתשלום בעבור מעבר בטוח של ספינות יפניות ואירופיות במצר הורמוז ^[2] כסימן לכניעה איראנית.

הוא יכריז כי "שינוי משטר" באיראן הוא עובדה, יכריז ברעש ובצלצולים על "ניצחון מוחלט", וישוב הביתה ^[3] תוך שהוא מותיר את ישראל ומדינות ערב במפרץ להתמודד עם משטר האסלאם הקיצוני העמיד בטהרן, עם איום הטילים הבליסטיים שנותר בידיו, ועם תוכניתו הגרעינית השירית.

לדעתי, מדובר בקריאה שגויה ונפסדת של טראמפ, המונעת מהטיה פוליטית, ומתעלמת מהישגיו המשמעותיים במאמץ לנטרל את איראן. למעשה, יש כאן ניסיון להמעיט בערכה של עמידתה הנחושה של ארה"ב תחת טראמפ מול איראן, ולשלול ממנו את מקומו בהיסטוריה כמנהיג בעל אומץ אסטרטגי יוצא דופן.

ברגע זה איננו יודעים מה בדיוק עומד מאחורי הכרזתו של טראמפ על השעיה בת חמישה ימים באיומו להשמיד את תחנות הכוח ותשתיות האנרגיה המרכזיות של איראן, אם זו לא תפתח את מצר הורמוז.

איננו יודעים אילו "שיחות טובות ופרודוקטיביות מאוד בנוגע לפתרון מלא ומוחלט של העימות במזרח התיכון" התקיימו, עם מי באיראן, ומהי הסמכות או התוקף (שלא לדבר על האמינות) של גורמים איראניים אלה. ואף איננו יודעים אם בכלל התקיימו מגעים ממשיים.

איננו יודעים אם מדובר רק בהפוגה טקטית, או שמא זהו באמת תחילתו של סוף המלחמה. איננו יודעים אם מדובר בפיוס אסטרטגי עם איראן מוחלשת, או בהטעיה אסטרטגית ^[4] תרגיל הסחה לקראת פעולה צבאית אמריקנית נוספת.

ייתכן שטראמפ מפעיל תחבולה כדי להרדים את איראן בתחושת ביטחון כוזבת לקראת מהלך אפשרי נגד האי ח'ארג, מתקפה אמריקנית להשתלטות על מצר הורמוז, או פשיטה לתפיסת

האורניום המועשר של איראן. בסופו של דבר, לפחות פעמיים השתמש טראמפ במשא ומתן בצל אולטימטום כמהלך הסחה לפני תקיפה. הוא עשה זאת פעם אחת כאשר ישראל תקפה את איראן בראשית מלחמת 12 הימים ביוני 2025, ושוב לפני פרוץ המלחמה הנוכחית ב-28 בפברואר.

אך גם אם אין זה כך, גם אם טראמפ ממהר, כמעט בקלות דעת, להנמיך את הלהבות במלחמה נגד איראן מוקדם מכפי שהצבא האמריקני או הישראלי סבורים שנכון, גם אם הוא נסוג לעת עתה משדה הקרב מבלי להביא להכרעה ברורה בעימותים עם איראן [?] עדיין אברך אותו על אומץ ליבו האסטרטגי.

הישגיו במאמץ לנטרל את איראן כבר עתה אדירים [?] הרבה מעבר למה שכל פרשן או קובע מדיניות סבר שאפשרי.

מי היה מעלה על דעתו שנשיא ארה"ב יפתח במסע צבאי בן חודש, הכולל 9,000 גיחות של חיל האוויר האמריקני עם למעלה מ-10,000 פצצות, כדי לשחוק את יכולותיה הצבאיות של איראן ולערוף את ראשי הנהגתה האסלאמית הקיצונית?

מי האמין שדונלד טראמפ יפגין את האומץ להפעיל את מלוא עוצמתה הצבאית של ארצות הברית לפרק זמן כה ממושך ומתמשך, בעלות של למעלה מ-30 מיליארד דולר, במסגרת מערכה צבאית רחבת היקף שמטרתה לרסק את האיומים האיראניים ולערער את המשטר האסלאמי הקיצוני?

מי היה מעז לנבא שטראמפ יתעלם ממבקריו הפוליטיים מימין ומשמאל כאחד על מנת להכריע את איראן, וימשיך במערכה הזו בנחישות כזו, תוך שהוא מסכן את עתידו הפוליטי ואת מורשתו ההיסטורית?

יתרה מזו, טראמפ החזיר לשיח המדיני והפוליטי האמריקני את שפת הבהירות המוסרית, כאשר הגדיר באופן חד-משמעי את איראן כשחקן "רשע" [?] אימפריית רשע, מדינת רשע, כנופיית בריונים צמאי דם, משטר אכזרי, ועוד כינויים כאלה [?] והצהיר כי מטרתה המרכזית של המערכה הצבאית הנוכחית היא "למחות את הרוע".

לפיכך, גם אם טראמפ לא ישלים החודש את מלאכת "מחיקת הרוע", וגם אם יצמצם את המאמץ הצבאי האמריקני כדי לפנות מקום להסכם עם איראן [?] יהיה אשר יהיה, גם אם יהיה הסכם חלש, מהוסס ואפילו מדומה, חלקי ובלתי מספק [?] עדיין אצדיע לנשיא טראמפ על הנהגתו המלחמתית האמיצה והנועזת עד כה.

אני גם משוכנע שטראמפ לא ינטוש כליל את המערכה נגד איראן, גם אם יצמצם את היקף הלחימה הנוכחית. הוא לא יוותר על המאמץ למנוע מאיראן נשק גרעיני. ואני סבור כי ארה"ב וישראל יתחילו סוף סוף לתמוך ברצינות בהתהוותה של אופוזיציה איראנית נחושה ובעלת כוח.

האם ניתן בכלל לדמיין מה היה קורה אילו לא היה טראמפ נבחר לנשיא ארה"ב ב-2024? איראן

הייתה צוחקת כל הדרך לעבר יכולת מוצהרת של פצצה גרעינית ולצבירת 10,000 טילים בליסטיים בין-יבשתיים, שבכוחם להחריב את ישראל ולהשליט הגמוניה שיעית ברחבי המזרח התיכון.

תחת קמלה האריס, ארה"ב הייתה מטילה סנקציות על ישראל (בשל עשרות הפרות אמיתיות ומדומות כלפי הפלסטינים) ומונעת ממנה נשק; היא לא הייתה מכה באיראן ומחזקת את ישראל תוך ביצוע גיחות תקיפה משותפות עימה.

על אף כל פגמיו והיותו בלתי צפוי, צריך לומר תודה לבורא עולם על נשיאותו של דונלד טראמפ.

פורסם באתר JDN, בתאריך 26 במרץ 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.